

Alkotmánybíróság

1015 Budapest
Donáti utca 35-45.

Hiánypótlás
Ügyszám: IV/413-3/2021.

Tisztelt Dr. Bitskey Botond Főtitkár Úr!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/00413-4/2021	
Érkezett: 2021 MÁJ 17.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: db	2

Alulírott [REDACTED] megkaptam hiánypótlási felhívását, amelyben arról tájékoztat, hogy beadványom hiányos, „mert nem jelöltem meg egyértelműen azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, mely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására. Indítványom hiányos továbbá, mert nem tartalmaz kellő indoklást arra nézve, hogy a sérelmezett ítéletek az Alaptörvényben biztosított jogaimat mennyiben és miért sértik”. Továbbá felszólít ennek a hiányságnak a pótlására és javasolja, hogy szakmai segítségért forduljak ügyvédhez, vagy jogvédő társadalmi szervezethez.

Természetesen fordultam ügyvédhez, hogy a hiánypótlásom megfeleljen az Alkotmánybíróság igen szigorú befogadási kritériumának, de mivel nyugdíjas vagyok (160.000.-Ft) és a hiánypótlásom megírását 1.000.000.-Ft – 1.500.000.-Ft-ért vállalták volna, ezért jogi segítséget nem tudtam igénybe venni. A jogvédő társadalmi szervezetek pedig leterheltek, 30 napon belül nem tudták vállalni a jogi segítségnyújtást.

Azzal a kéréssel fordulok Önhez, hogy alkotmányjogi panaszomat befogadni szíveskedjenek és kérem fenti ügygel kapcsolatosan személyes meghallgatásom lehetőségének biztosítását.

Az Alkotmánybírósághoz előterjesztett alkotmányjogi panaszra fenti ügyszámon, 2021. április 14-én érkezett hiánypótlási tájékoztatásra az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő:

Alkotmányjogi panaszomat a 2011. évi CLI. tv. (Abtv.) 27.§. alapján tartom fenn és arra kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Fővárosi Törvényszék **44.Pf.631.590/2020/10. számú ítéletét**, valamint a Budai Központi Kerületi Bíróság **3.P.XI.23.295/2018/17. számú ítéletét** úgy vizsgálja felül, hogy állapítsa meg alaptörvény-ellenességüket, alkotmányjogi panasz indítványomban foglaltaknak adjon helyt, mivel az ítéletek elsődlegesen az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésben biztosított alapjogaimat sérti, az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és fentiek miatt az Abtv. 43. §.-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerint az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. A (3) bekezdés b) pontja értelmében az Alkotmánybíróság a (2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést.

Alkotmányjogi panasz indítványomban már kifejtettem, hogy a szóban forgó ingatlan **osztatlan közös tulajdonban van**. Osztatlan közös tulajdon esetében az ingatlan minden egyes részének egy időben

tulajdonosa minden egyes tulajdonostárs. Ha egy ingatlanak több tulajdonosa van, azonban a tulajdonjogból eredő egyes jogosultságok – a **birtoklás, használat, rendelkezés joga** – mindegyik tulajdonostársat ugyanúgy megilletik, mintha egyedüli tulajdonosok lennének. Tehát **az egész ingatlanon tulajdont szereztünk. A tulajdonosok mindegyike jogosult tulajdona használatára, azonban ezt a jogot egyikőjük sem gyakorolhatja a többiek jogainak és a tulajdonukhoz fűződő törvényes érdekeinek sérelmére. A földhivatal ennek megfelelően jegyezte be a tulajdonokat, vagyis a tulajdoni hányadokat, hiszen osztatlan közös tulajdon egy tulajdoni lapon és helyrajzi számon kerül rögzítésre. Az építető 1996 szeptemberében adta birtokba az egész ingatlant, s Indítványozó azóta, tehát **több mint 20 éve használta az egész ingatlant a szóban forgó padlással együtt.** Az ügy alperese csak 2016 decemberében vásárolta meg az osztatlan közös tulajdonban lévő épület egyik lakását és 2017 augusztusában zárta le az addig mindenki által használt padlásteret, amely csak a lépcsőházból volt megközelíthető és még riasztóval is ellátta.**

Az Indítványozó/felperes már 2005-ben birtokvédelmet kért és kapott, mivel akkor a II. emelet 6. számú lakás új tulajdonosa zárta le a közös tulajdonban lévő padlás egy részét és a lakásához csatolta. A *Budai Központi Kerületi Bíróság 17.P.XI.22.611./2005. jogerős ítéletében a bíróság kimondta azt is, hogy az alperes nem igazolta azt, hogy a perbeli padlásteri rész kizárólagos tulajdonában és használatában állna, ezért alperes nem jogosult kizárólagosan használni a padlásteret.. Hivatkozott még a bíróság *Ptk. 98.§.,139.§. (1) bek.,140.§.(1) bek., a 188.§.(1) és (2) bek., a 189.§. (1) és (2) bek., valamint a 192.§.(3) bekezdésére is.*”*

Tehát a 2005-ben hozott bírósági ítélet szerint: „Törvény értelmében saját tulajdonával mindenki szabadon rendelkezik. Közös tulajdon esetén ez úgy módosul, hogy ez a tulajdonosi rendelkezés a tulajdonostársa vagy társai jogait és jogos érdekeit nem sértheti.”

Ebben a perben az Alaptörvénynek megfelelő volt a bírósági eljárás és az Alaptörvénynek megfelelően döntött a bíró, tehát továbbra is használhattam az egész ingatlant az osztatlan közös tulajdonban lévő padlással együtt.

Egyébként ezt az bírósági ítéletet senki nem támadta meg, senki nem kérdőjelezte meg ezt a bírói döntést.

A tulajdon alkotmányos védelme:

Az Alaptörvény XIII. cikke két szempontból garantálja a tulajdonhoz való jogot. Egyrészt védi a már megszerzett tulajdont annak korlátozása ellen, illetve védi a megszerzett tulajdont az elvonás ellen (kisajátítás). A tulajdonhoz való alapjog tehát alapvetően csak a már megszerzett tulajdont védi.

Az alkotmányjogi panasz indítványomban hivatkozott Fővárosi Törvényszék **44.Pf.631.590/2020/10. számú ítélete,** valamint a Budai Központi Kerületi Bíróság **3.P.XI.23.295/2018/17. számú ítéletben** az eljáró bíró nem az Alaptörvénynek megfelelően döntött, ami ellentétes az Alaptörvény XIII. cikk (1) és (2) bekezdésével, mivel állásponantom szerint sértik az Indítványozó Alaptörvényben elismert jogát, mert a polgári jog kiemelkedő jelentőségű jogintézményeként elismert tulajdonát, illetve annak részjogosítványait nem tudja gyakorolni. Az ítéletek megfosztottak attól, hogy a tulajdonomat képező ingatlant teljes terjedelmében birtokában tartsam, használjam, hasznait szedjem. Indítványozó álláspontja szerint az őt megillető tulajdonjog, mint alanyi jog korlátozását sem tulajdonostársa méltányolható magánérdeke, sem közérdek nem indokolja.

Ingtatlan tulajdonomat nem tudom – több tulajdonostársammal együtt – teljes mértékben használni mivel annak egy részét tulajdonostársunk (alperes) tartja birtokában. A polgári jogi viszonyból az következik, hogy minden tulajdonos csak is és kizárólag tulajdoni hányadának megfelelő mértékben használhatja a közös tulajdonban lévő ingatlant.

Fentiekben részletesen kifejtettek miatt mind az első fokú, mind a másodfokú bíróság ítélete sérti az Indítványozó/felperes Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jogát (XIII. cikk (2) bek.) Az Alaptörvény egyértelműen rögzíti, hogy a tulajdonától senkit nem lehet megfosztani.

A bírósági ítéletek következtében annyiban sérültek tulajdonosi jogaim, így az Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jogom is, hogy ingatlanom egy részét ezután sem birtokolni, sem használni, sem hasznosítani nem tudom, azzal rendelkezni sem tudok. A bíróságok ítéletei szándékom és akaratom ellenére megfosztottak az alapvető jogomtól, ami a tulajdonjogból ered. Nem várható el a többi tulajdonostársától, hogy ingatlanunk használatát másnak ellenérték nélkül átengedjük, hiszen tulajdonostársunk nem rendelkezik olyan méltányolható magánérdekkel, ami ezt lehetővé tenné. Ugyanakkor olyan közérdek sem merült fel ügyünkben, amely indokolná tulajdonjogunk közjogi korlátozását, ehhez minden esetben közérdek érvényre juttatása kapcsán van lehetőség.

A peres eljárásban olyan közérdek, amely indokolná tulajdonjogom korlátozását nem merült fel, ezért a bírósági ítéletek e körben is sértik az Alaptörvényben biztosított jogomat.

A bírósági jogértelmezés és jogalkalmazás hibája olyan mértékű, hogy az az Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jog sérelmét idézte elő, hiszen a bíróság ítéletével azt eredményezte, hogy az egyik tulajdonostárs „kisajátíthassa” maga részére az osztatlan közös tulajdonban lévő padlást, s ezzel megfosztotta a többi tulajdonost, hogy tulajdonát teljes mértékben használhassa.

A bíróság az egyedi ügyre vonatkozó jogszabályokat alkotmányellenesen értelmezte és alkalmazta, és ezzel alapjogsérelmet okozott.

Más jogorvoslattal már nem támadható bírói döntéssel szemben fordulok az Alkotmánybírósághoz, aki jogosult az alapjogsértőnek bizonyult bírói döntést megsemmisíteni, és az újból eljáró bíróságok jogértelmezését kötelező erejű alapjogi iránymutatásokkal formálni.

Az Alkotmánybíróság az alapjogi követelményrendszer érvényesülését a bírói döntések alkotmányos ellenőrzésén keresztül utolsó belföldi jogi fórumként végső soron maga garantálja. Az Alkotmánybíróság ennek során ugyanakkor biztosítja, hogy az állami működést megtestesítő jogalkalmazói döntések összhangban állnak a vállalt nemzetközi emberi jogi kötelezettségekkel is.

Itt megemlíthető még az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikk (1) bekezdése, mely a következőket tartalmazza: »Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogszerűen szerzett tulajdonát birtokolja, használja, azzal rendelkezzen, és azt örökül hagyja. Tulajdonától senkit sem lehet megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből, a törvényben meghatározott esetekben és feltételekkel, valamint az ezáltal elszenvedett veszteségeikért kellő időben fizetett méltányos összegű kártalanítás mellett történik. A tulajdon használatát, az általános érdek által szükségessé tett mértékben, törvénnyel lehet szabályozni.«

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 44.Pf.631.590/2020/10. számú ítéletének, valamint a Budai Központi Kerületi Bíróság 3.P.XI.23.295/2018/17. számú ítéletének alaptörvény ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

A jelen beadványomban nem érintett részeiben az eredeti panaszomban foglaltakat fenntartom.

Budapest, 2021. május 15.

Tisztelettel:

